

یه کهم باران

وهرزی به هار بوو. چهند په لئه هه وریک، له گهژ
شه پوئی (با) دا ده هاتن و ده چوون، ده گه بان و
سهردانی هه موو شوینیکیان ده کرد.

و. به دستکاریهوه: نهرسلان حسدن
وینه: سائیر به دری

هه وره کان گه یشتنه دارستانیکی زور خوش و دلگیر.
داری بهرز، نازهلنی جوراوجورو میوهی به تاسی
دارستانه که وایان کرد هه وره کان نزیک و نزیکتر
بینه وه تا دارستانه که جوانتر ببینن.

په ره سیلکه کان له هیلانه که دا خه و تبوون. کاتی هه وره کان یان له ژوور سهریانه وه بینی. زور دلخوش بوون هاواریان کرد:
هی! هی! هه وره کان له شوینی خوتان بوهستن!

هه وره کان سهیری یه کتریان کردو پرسیان: بو!
په ره سیلکه کان وتیان: دهستان خوشبی، بهری
خوره که تان گرتووه و سیبه رتان لی کردوین!

یه کی له هه وره کان وتی: ته مه لیخه، نه گهر چه زتان له
سیبه ره برۆن له ژیر سیبه ری داره کاندای بخون.
په ره سیلکه یه کیان وتی: ناتوانین بجولین!